

ԲԱԺԱՆՈՐԴՈՒԹՅԻՆ ԼԱՄԱՐՏԻՆԵԱՆ.

Թշուառութիւնը՝ իւր դժնակ ձեռքը Գաղղիոյ ամենէն մեծ քերողին վրայ ծանրացոց. Լամարտին իւր բազմամեայ անխնչ աշխատութեամբն ալ' չկրցաւ. ծանր պարտուցը հասուցումն ընել: Ես բեգետ բոլոր իւր ունեցածը պարտաւեացը ձեռքը բոլուց, բայց, աւան, իւր զուերն անբաւական են:

Մաքոն — որ քերողին ծննդեան քաղաքն է — օրինակ տուաւ, եւ բոլոր Գաղղիա շարժեցաւ ի զուր, եւ ի նրաւէր Գաղղիոյ պատասխաննեց ամրոց եւերուա: Ամենատեղ եւանդուն համակրութիւն մը տեսնուեցաւ, բազմահոջակ մատենապցին ու այն արիասիրտ քաղաքացւոյն վրայ՝ որուն զօրաւոր ձայնը 1848ին զանիշխանութիւնը զարիւա, ու ցրուեց: Իւր քաղաքակցացը ձայնին՝ բազմարի, բաժանրդութիւն մը բացւեցաւ, եւ զիստ օրինակի Գաղղիոյ Խնճռակալին, եւ կայսերական տան, հարուստն ու աղքատ բատ իւրեանց կարողութեանը կիուրան ձեռքերնեն եկած նուերն ընելու :

Կրնամք միաս ազգերէն եւեն. մնալ մեք Հայկազունքը՝ որոց Լամարտինի անունը այնքան քաղցը լիշտավկներ մտքերնիս կծնուցանէ: Քանիներ չկան մեջ որ իւր իսկ բերնեն լրած են — ինչպէս մեք նորեն դեռ այսօրերս — ազգիս վրայ ունեցած առանձին սիրուն ու համարմանը վկայութիւնը: Քանի քանի անզամ իւր զրուածոցը մեջ, ու Հայոց քովն օրեւանած ատեն ըրած ընտանի խօսակցութեանցը մեջ զմեց իրեն կղարքը չէ կրչած :

Այս անուանը վրայ այն տաեն հպարտութիւն մը կզգայինք. իսկ այսօր ցուցենեմք աշխարհի թէ արժանի եինք եւ եմք միշտ այլ անուանը: Հայպա մեք եւս մեր օգնական ձեռքն երկնենմք այն հանձարդոյն՝ զոր ձախորդութիւնը կնայածէ, եւ մեր ձայնին, ի ձայն Հայաստանեաց՝ շարժին բոլոր Արևելք՝ Լամարտինին երեւակայութեան հայրենիքը :

Թհկէս արդին Գաղղիոյ լրազիր բաժանորդաց անուները կիրաւակեն, բայց մեր եւս խոյց պարտ մը պիտի համարիմք Աղանոյն մեջ հիրաւակելու տանձին այն Հայկազն բարեւարաց անունները՝ որ մեր ձեռփոյ այս բաժանորդութեան մասնակից ըլլան:

ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ.

Արժարանիս աշակերտները բաց ի տարեկան հարցաքրն եւութենէն նաև երեք ալ եռամսնայ քննութիւններ ունին, զոր երեք ամիսն անզամ մը կրնեն առաջի բոլոր վարժապետաց եւ վերատեսչաց, մի առ մի քննուելով իրենց այն երեք ամսուան կրօնասիրութեան, կանոնապահութեան, բարեկարգութեան եւ ուսմանց մեջ ցուցուած ընթացքը. եւ ով որ տասուելուու բարի վկայութիւն է ստացելու բատ արժանուոյն մրցանակի արժանի կրւայ: Բարի վկայութիւն մը ստանալու համար պետք է որ շարրուան մեջ ամենենին պատիմ առած ըրլայ եւ վարժապահները զան ըրած ըրլայ զատերուն մեջ, ընկերաց նիս սիրով վարուած, եւ կրօնական պարտքերուն մեջ անբերի գտնուած:

Այսպիսի բարեկարգ ու ջանակը աշկերտ մը ամսուան մեջ 4 վկայութիւն կրնայ ընդունի. երեք ամսուան մեջ ալ' 12, որով եւ Մրցանակի արժանի ըլլալ:

Ասկէց զատ կրնան աշակերտք նաև. ամեն ամիս մեյմեկ բարի վկայութիւն առնուած առնուած իւրաքանչիւր ուսմանց ամսական քննութեանց մեջ առաջին զտուելով. զոր նոյն ուսմանց վարժապետք առանձին կրնեն ու վկայութիւն կրուան:

SOUSCRIPTION LAMARTINE.

Le malheur pèse de sa lourde main sur le plus grand poète dont s'honore aujourd'hui la France. Malgré un travail opiniâtre de plusieurs années, Lamartine n'a pu faire face à des obligations impérieuses. En vain il a fait à ses créanciers l'abandon de tous ses biens, ce sacrifice est insuffisant.

Mais grâce à l'initiative de Mâcon, sa ville natale, la France s'est émue de cette cruelle position de l'honnête homme, et l'Europe entière a répondu à l'appel de la France. Partout la plus vive sympathie s'est manifestée pour l'illustre écrivain, pour le citoyen courageux dont la parole puissante a dissipé l'anarchie dans les journées de 1848. A la voix de ses compatriotes, des listes nombreuses ont été ouvertes, et à l'exemple de S. M. l'Empereur et des membres de la famille impériale, riches et pauvres, chacun dans la mesure de ses forces, s'empressent d'apporter leurs offrandes.

Resterons-nous en arrière, nous Arméniens, à qui le nom de Lamartine rappelle tant et de si doux souvenirs? Combien de nos compatriotes, comme nous-mêmes ces jours derniers encore, ne l'ont-ils pas entendu proclamer son amour pour notre nation? Que de fois dans ses écrits comme dans ses conversations familiaires au milieu des Arméniens, ne nous a-t-il pas appelés *ses frères?*

Nous nous enorgueillissions alors de ce titre; aujourd'hui nous montrerons que nous en sommes toujours dignes. Tendons, nous aussi, une main secourable au génie que l'adversité poursuit, et qu'à notre voix, à la voix de l'Arménie, puisse s'émuvoir l'Orient, la patrie d'adoption de Lamartine, la patrie de son imagination!

Quoique les Journaux français publient les noms des souscripteurs, nous nous ferons un plaisir de citer dans notre journal : La Colombe du Massis, les personnes qui auront bien voulu user de notre entremise pour faire parvenir leurs souscriptions.

COLLEGE NATIONAL ARMÉNIEN.

Outre les grands examens de fin d'année, les élèves ont encore à subir trois examens trimestriels en présence des directeurs et de tous les professeurs. Ils portent sur la conduite religieuse, l'observation des règlements, le bon ordre et les progrès dans les études pendant le trimestre; et tout élève qui, dans ce laps de temps, à mérité douze témoignages, obtient un prix. Un témoignage de satisfaction n'est accordé à un élève qu'autant qu'il n'a pas été puni dans la semaine, qu'il a satisfait tous ses professeurs, qu'il n'a eu que de très-bons rapports avec ses camarades et qu'il a été irréprochable dans l'accomplissement de ses devoirs religieux.

Un bon élève, un élève studieux peut ainsi obtenir quatre témoignages dans le mois, douze dans le trimestre et mériter un prix.

En outre, les élèves obtiennent un témoignage de satisfaction accordé par le professeur toutes les fois qu'ils sont premiers dans une des compositions mensuelles pour chaque faculté.

